കൃച്ഛ്റോ മഹാനിഹ ഭവാർണ്ണവമപ്ലവേശാം
ഷഡ്വർഗനക്രമസുഖേന തിതീരിഷന്തി
തത്ത്വം ഹരേർഭഗവതോ ഭജനീയമംഘ്രിം
കൃത്വോഡുപം വ്യസനമുത്തര ദുസ്തരാർണ്ണം (4-22-40)

മൈത്രേയൻ തുടർന്നു:
രാജാവിൻെറ മഹത്വങ്ങൾ ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കേഎന്നും യുവാക്കളായ ആ നാലു ബ്രഹ്മജ്ഞാനികൾ, ബ്രഹ്മപുത്രന്മാരായ സനത്കുമാരന്മാർ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. രാജാവ് അവരെ പൂജിച്ചുപചരിച്ച ശേഷം പറഞ്ഞു: "അവിടുത്തെ ക്ഷേമം അന്വേഷിക്കുന്നത് അസ്ഥാന ത്താണ്, കാരണം നിങ്ങൾ നാലുപേരും ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിൽ മുഴുകിയവരാണല്ലൊ. അവിടുത്തേയ്ക്ക് ആസനവും ജലവും നൽകാൻ കഴിയുന്ന ദരിദ്രൻ പോലും അനുഗ്രഹീതനത്രെ. ഇഹലോകജീവിതത്തിൽത്തന്നെ ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം ലഭിക്കാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ഞങ്ങളെ ഉൽബുദ്ധരാക്കുവാൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു."

സനത്കുമാരന്മാർക്ക് ചോദ്യം ഇഷ്ടമായി. സകലരുടേയും ക്ഷേമം ലക്ഷ്യമാക്കി അവരിങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ദിവ്യപുരുഷന്മാരുമായുള്ള സത്സംഗം രണ്ടു കൂട്ടർക്കും നല്ലതാണ്. കാരണം ശരിയായ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടുകയും ശരിയായ ഉത്തരങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലൊ. രാജാവേ, അനാത്മവസ്തുക്കളോടുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ അനാസക്തിയും ആത്മാവിനോടുള്ള നിരന്തരഭക്തിയും മുക്തിയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമായി അറിയപ്പെടുന്നു. വിശ്വാസം, ഭക്തി, ഭഗവദർപ്പണഭാവത്തോടെയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ, ഭഗവദ് കഥാശ്രവണം, പൂജകൾ, സത്സംഗത്തിനല്ലാതെയുള്ള എല്ലാ ലൌകീക കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കൽ, യമനിയമാദികൾ പാലിക്കൽ, സ്വാർത്ഥത ഇല്ലാതാക്കൽ എന്നീ മാർഗ്ഗങ്ങളാൽ നിഷ്പ്രയാസം ജീവൻ മുക്തി സാദ്ധ്യമത്രെ. ഈവിധചര്യകളാൽ തയ്യാറെടുത്ത ഒരുവൻ ശരിയായ ഒരു ഗുരുവിൻെറ സഹായത്തോടെ ആത്മാവും താനുമായുള്ള വൈവിദ്ധ്യത്തെ യുണ്ടാക്കുന്ന ആ സൂക്ഷ്മ കവചത്തെ, സൂക്ഷ്മശരീരമായ മനസ്സിനെ, മാറ്റണം. സൂക്ഷ്മശരീര മുള്ളിടത്തോളം മാത്രമേ വൈവിദ്ധ്യം അനുഭവവേദ്യമാവുകയുള്ളൂ. ഒരു വസ്തുവും അതിൻെറ പ്രതിച്ഛായയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം, കണ്ണാടിയോ വെള്ളമോ ഉള്ള സമയത്തു മാത്രമേ പ്രകടമാവുക യുള്ളൂവല്ലൊ. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളിൽ രമിക്കുമ്പോൾ മനസ്സ് ചഞ്ചലപ്പെടുന്നു. വിവേകം നഷ്ടപ്പെടുകയും വിജ്ഞാനം ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് മുക്തിസാധകൻ, ഇന്ദ്രിയ വസ്തുക്കളോടുള്ള ആസക്തി, തീരെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. പുരുഷാർത്ഥങ്ങളിൽ മുക്തി മാത്രമേ ശാശ്വതമായുള്ളൂ. ധാർമ്മീകത, സുഖാസ്വാദനം, ധനസമ്പാദനം എന്നിവയെല്ലാം നശ്വരമത്രേ. അതുകൊണ്ട് രാജൻ, ഭഗവദ്പദകമലങ്ങളിൽ ഹൃദയമർപ്പിക്കൂ. മാമുനിമാർ, ആ പാദങ്ങളിലെ വിരൽനഖത്തെ പ്പോലും സ്മരിക്കുന്നമാത്രയിൽ സ്വയം അഹങ്കാരപാശങ്ങളിൽനിന്നും മോചിതരാകുന്നു. സംസാരസാഗരം കടക്കാൻ തുനിയുന്നവരുടെ യാത്ര ദുർഘടമാണ്. ആറുതരത്തി ലുള്ള മുതലകൾ (പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും മനസ്സും, അല്ലെങ്കിൽ കാമക്രോധലോഭമോഹമദമാത്സര്യങ്ങൾ) യാത്ര മുടക്കാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭഗവാൻ നാരായണൻെറ താമരപ്പാദങ്ങൾ ശരണമാക്കി സംസാരസാഗരത്തെ അതിജീവിച്ചാലും."

സന്തുഷ്ടനായ രാജാവ് രാജ്യവും സകലതും സനത്കുമാരന്മാരുടെ കാൽക്കൽ സമർപ്പിച്ചു. "വിജ്ഞാനിയും ആത്മജ്ഞാനിയുമായവർക്കു മാത്രമേ രാഷ്ട്രീയബലവും സേനാബലവും കയ്യാളി, ലോകം ഭരിക്കാൻ അർഹതയുള്ളൂ." രാജാവിൽ സന്തുഷ്ടരായ സനകാദികൾ തങ്ങളുടെ സവിധങ്ങളിലേക്ക് യാത്രയായി. അങ്ങിനെ ലൌകീകജീവിതത്തോട് ആസക്തിയില്ലാതെ രാജാവ് ഏറെക്കാലം രാജ്യം ഭരിച്ചു. എന്തെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം യഥാവിധി യഥാസമയം അദ്ദേഹം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് അഞ്ച് പുത്രന്മാരുണ്ടായി. വിജിതാശ്വൻ, ധൂമകേശൻ, ഹര്യാക്ഷൻ, ദ്രവീനൻ, വൃകൻ എന്നിവർ. അദ്ദേഹം തികച്ചും ഒരു രാജാവ് തന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മനസാ വാചാ കർമ്മണാ ജനങ്ങളെ സംതൃപ്തരും സന്തുഷ്ടരുമാക്കി: രാജപദത്തിൻെറ അർത്ഥം അതാണല്ലോ. പ്രഥുരാജൻെറ മഹിമ ലോകമെങ്ങും മുഴങ്ങികേട്ടു.